

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

1.9.2008

B6-0412/2008

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

ievērojot Reglamenta 103. panta 2. punktu,

iesniedza *Joseph Daul, Elmar Brok, Othmar Karas, Gunnar Hökmark, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Charles Tannock, Stefano Zappalà, Karl von Wogau, Jean-Pierre Audy, Tunne Kelam, Marian-Jean Marinescu un Ria Oomen-Ruijten*

PPE-DE grupas vārdā

par situāciju Gruzijā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par situāciju Gruzijā

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Gruziju, un jo īpaši tās, ko pieņēma 2006. gada 26. oktobrī¹, 2007. gada 29. novembrī² un 2008. gada 5. jūnijā³,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par efektīvāku ES politiku attiecībā uz Dienvidkaukāzu⁴ un 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu⁵,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par ES un Krievijas attiecībām, īpaši 2008. gada 19. jūnija rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi⁶,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo sakaru padomes 2008. gada 13. augusta secinājumus par situāciju Gruzijā,
 - ņemot vērā 2008. gada 16. jūnija Padomes Vienoto rīcību 2008/450/KĀDP⁷ par Eiropas Savienības ieguldījumu konflikta noregulējuma procesā Gruzijā/Dienvidosetijā un Padomes iepriekšējās vienotās rīcības par šo jautājumu,
 - ņemot vērā Eiropadomes secinājumus, kurus pieņēma 2008. gada 1. septembra ārkārtas sanāksmē⁸ par situāciju Gruzijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā Krievijas pilsoņu pasu izsniegšana iedzīvotājiem Dienvidosetijā un atbalsts separātistu kustībai vienlaikus ar pastiprinātām separātistu militārajām darbībām ciematos, kuros dzīvo Gruzijas iedzīvotāji, kā arī Krievijas plaša mēroga militārie manevri pie Gruzijas robežas jūlijā ir palielinājuši spriedzi Dienvidosetijā,
- B. tā kā Gruzijas Republikas bruņotie spēki 2008. gada 8. augustā ieņēma Chinvali, kas ir Dienvidosetijas apgabala, kurš atdalījās no Gruzijas, galvaspilsēta, bet Krievijas bruņotie spēki 11. augustā izvērta uzbrukumu Gruzijai,
- C. tā kā Gruzijas un Krievijas prezidenti 12. augustā, pamatojoties uz ES kā starpnieka īstenotajiem centieniem tūlītējai karadarbības pārtraukšanai, apņēmas ievērot vienošanos izvest Gruzijas un Krievijas bruņotos spēkus pozīcijās līdz 7. augustam un uzsākt

¹ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0253.

² Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0572.

³ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0253.

⁴ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0016.

⁵ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0538.

⁶ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0309.

⁷ OV L 157, 17.6.2008., 110. lpp.

⁸ 12594/08.

starptautiskas sarunas par starptautisku mehānismu, kas nekavējoties jāizveido, lai sagatavotu konflikta miermīlīgu un ilgstošu atrisinājumu,

- D. tā kā *NATO* 19. augustā pārtrauca regulāras attiecības augstākajā līmenī ar Krieviju paziņojot, ka Krievijas militārā darbība ir „nesamērīga” un „neatbilstoša” tās miera uzturēšanas uzdevumam Gruzijas daļās un ka nevar turpināt normālas attiecības kamēr Krievijas karaspēks atrodas Gruzijā,
- E. tā kā Krievija 22. augustā izveda tankus, artilēriju un simtiem karavīru no ieņemtajām pozīcijām Gruzijā, bet joprojām kontrolē pieju Poti pilsētas ostai Abhāzijas dienvidos un ir izvietojusi citus kontrolposteņus Dienvidosetijā un Abhāzijā,
- F. tā kā Krievijas parlamenta augšpalāta 25. augustā pieņēma rezolūciju, lūdzot prezidentam atzīt no Gruzijas atdalījušos Abhāzijas un Dienvidosetijas apgabalu neatkarību, kuru 26. augustā atbalstīja prezidents D. Medvedevs, oficiāli atzīstot šos divus apgabalus kā neatkarīgas valstis,
1. aicina Krieviju ievērot Gruzijas Republikas neatkarību, teritoriālo vienotību un starptautiski atzīto robežu neaizskaramību un tāpēc uzskata par spēkā neesošu Krievijas Republikas lēmumu atzīt no Gruzijas atdalījušos Dienvidosetijas un Abhāzijas apgabalu neatkarību, kas ir pretrunā ar starptautiskajām tiesībām;
 2. uzsver, ka Krievijai nav likumīgu iemeslu iebrukt Gruzijā, okupēt tās daļas un apdraudēt demokrātiskas valsts valdības varu un ka Krievijai nav likumīgu interešu citās neatkarīgās valstīs;
 3. uzsver, ka Eiropas un Krievijas partnerattiecības ir jābalsta uz Eiropas sadarbības pamatlikumu ievērošanu, kuru īsteno darbos, nevis tikai vārdos; tāpēc atzinīgi vērtē Eiropadomes pausto stingro nosodījumu attiecībā uz Krievijas darbībām, tostarp Maskavā pieņemto lēmumu atzīt Abhāzijas un Dienvidosetijas neatkarību;
 4. atkārtoti apstiprina savu uzskatu principā, ka neviena trešā valsts nevar izmantot veto pret citas valsts neatkarīgu lēmumu pievienoties jebkurai starptautiskai organizācijai vai aliansei vai tiesības destabilizēt demokrātiski ievēlētu valdību; tāpēc pauž bažas par Krievijas mērķi gāzt demokrātiski ievēlētu prezidentu Mihailu Saakašvili, lai viņa vietā stātos Krievijas valdībai labvēlīgs prezidents;
 5. pauž dziļas bažas par Krievijas mīnu postījumu ietekmi uz Gruzijas sociālo un ekonomisko darbību, īpaši attiecībā uz dzelzceļa tilta uzspridzināšanu 16. augustā pie Kaspi galvenajā dzelzceļa līnijā no Tbilisi uz Poti un degvielas kravas vilciena, kas caur Poti veda naftu eksportēšanai no Kazahstānas, uzspridzināšanu 24. augustā; uzsver, ka ar abām darbībām tiek pārkāpta apņemšanās pārtraukt karadarbību;
 6. nosoda Gruzijas iedzīvotāju piespiedu pārvietošanu no viņu mājām Dienvidosetijā, kas turpinās pat pēc vienošanās par karadarbības pārtraukšanu, un aicina Krievijas un Dienvidosetijas varas iestādes nodrošināt šo cilvēku atgriešanos;
 7. īpaši mudina Krieviju ievērot visas savas saistības saskaņā ar panākto un ES diplomātisko centieni rezultātā parakstīto vienošanos par karadarbības pārtraukšanu, sākot ar pilnīgu un tūlītēju karaspēka izvešanu no Gruzijas un samazinot militāro klātbūtni Dienvidosetijā un Abhāzijā, atstājot tikai Krievijas miera uzturētāju vienību, kāda bija šajos divos apgabalos

pirms konflikta izraisīšanās; nosoda Krievijas okupācijas karaspēka un algotņu plaši īstenoto marodierismu;

8. atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu pilnvarot tās priekšsēdētāju 8. septembrī doties uz Maskavu kopā ar Komisijas priekšsēdētāju un Augsto pārstāvi un turpināt sarunas ar Krieviju, ņemot vērā vienošanās par sešiem punktiem pilnīgu piemērošanu;
9. aicina ES un *NATO*, kā arī dalībvalstis izmantot, pamatojoties uz kopējo nostāju, visus pieejamos līdzekļus, lai pārliecinātu Krievijas valdību ievērot starptautiskās tiesības, kas ir nepieciešams priekšnosacījums atbildīgas nostājas īstenošanai starptautiskajā sabiedrībā; atgādina Krievijai par tās atbildību kā ANO veto tiesību izmantotājai, lai saglabātu mieru;
10. aicina Padomi un Komisiju pārskatīt savu politiku attiecībā uz Krieviju, ja Krievija nepilda savas saistības saskaņā ar vienošanos par karadarbības pārtraukšanu; atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu atlikt partnerības un sadarbības nolīguma sarunas, kamēr tiek izvests Krievijas karspēks pozīcijās, kādās tas bija līdz 7. augustam;
11. aicina ES dalībvalstis pārskatīt vīzu izsniegšanu, lai veiktu ekonomiskās darbības Dienvidosetijā un Abhāzijā;
12. aicina Padomi un Komisiju izrādīt stingru politisko gribu šajā konfliktā, īpaši attiecībā uz Krieviju un izmantot ES politiskās un ekonomiskās iespējas kādas tās ir pašlaik; uzstāj, ka ES ir nepieciešams sniegt kopēju nostāju par šo jautājumu;
13. pauž pateicību ES Francijas prezidentūrai par ātri panākto vienošanos par karadarbības pārtraukšanu;
14. aicina Eiropas Savienību sniegt noteiktu ieguldījumu paredzētajā starptautiskajā mehānismā konflikta atrisināšanai, pamatojoties uz EDSO lēmumiem, kas novestu pie Krievijas karaspēka izvešanas un starptautiskas miera uzturētāju vienības izveides ar skaidri atšķiramu Eiropas drošības un aizsardzības politikas misiju, kas veido tās daļu;
15. aicina nekavējoties izvērst humanitāro darbu un prasa, lai Eiropas Savienība un tās dalībvalstis piešķir pietiekamu ārkārtas finansējumu krīzes upuriem, šim mērķim pārvietojot daļu no ES budžeta līdzekļiem, kas iepriekš piešķirti Krievijas Federācijai; uzsver, ka Krievijai ir jāatļauj piekļuve palīdzības darbībām visās Gruzijas daļās, tostarp tajās, kurās pašreiz atrodas Krievijas karaspēks;
16. aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis nekavējoties atbalstīt Gruzijas infrastruktūras atjaunošanu;
17. aicina visas konfliktā iesaistītās puses atļaut pilnīgu un neierobežotu piekļuvi, lai sniegtu humanitāru palīdzību upuriem, tostarp gūstekņiem un iekšzemē pārvietotajām personām;
18. aicina veikt neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu par Gruzijas konfliktā iesaistīto pušu iespējamiem noziegumiem, sākot ar pirmajiem notikumiem Chinvali un tās apkaimē no 1. līdz 7. augustam un tiem sekojošu etnisko tīrīšanu Dienvidosetijā un Abhāzijā;
19. aicina Padomi un Komisiju uzlabot Eiropas kaimiņattiecību politiku, to labāk piemērojot

austrumu partneru vajadzībām, tostarp pastiprinot ES iesaistīšanos Melnās jūras reģionā, tālāk attīstot Eiropas Parlamenta priekšlikumu par Eiropas ekonomikas zonu plus vai Zviedrijas un Polijas priekšlikumu jo īpaši paātrināt attiecībā uz Gruziju, Ukrainu un Moldovas Republiku brīvās tirdzniecības zonas izveidi; piezīmē, ka Krievijai ir piešķirti labāki nosacījumi šajā zonā nekā pārējām šīm valstīm;

20. aicina Padomi un Komisiju sasaukt konferenci par Eiropas kaimiņattiecību politiku Tbilisi;
21. aicina Padomi un Komisiju aktīvi iesaistīties efektīvu jaunu mehānismu noteikšanā konflikta atrisināšanai šajā reģionā;
22. aicina Padomi un Komisiju sasaukt starptautisku palīdzības sniedzēju konferenci Gruzijas atjaunošanai, lai pārbaudītu ES galvenā plāna iespēju sniegt finansiālu atbalstu kara skarto Gruzijas apgabalu atjaunošanai un ieviest stingrāku ES politisko klātbūtni šajā valstī un visā reģionā;
23. apstiprina Eiropas iedzīvotāju pārstāvja kompetences ietvaros, ka Eiropas iedzīvotāji ir jāiesaista šīs situācijas atrisināšanā ar savu pārstāvju palīdzību; uzskata, ka atkarībā no situācijas nozīmības Gruzijā, ir jāizskata iespēja sasaukt Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ārlietu komiteju ārkārtas sanāksme;
24. uzsver Gruzijas nozīmi ES energoapgādes drošības uzlabošanā, sniedzot alternatīvu Krievijas enerģijas tranzīta maršrutam; uzskata par svarīgu, ka pašreizējā infrastruktūra, piemēram, *BTC* cauruļvads, tiek efektīvi aizsargāta, un aicina Komisiju piedāvāt Gruzijai visu nepieciešamo palīdzību; pauž cerības, ka ES stingri īstēnos apņemšanos, uzsākot Nabuko cauruļvada, kas šķērsos Gruzijas teritoriju, projektu un tas ir atzīts par ES prioritāro projektu;
25. uzsver Eiropas un Atlantijas reģiona drošības un stabilitātes nozīmi ES un ASV attiecībās uz līdztiesīgiem pamatiem un uzskata, ka transatlantikas partneru kopēja politika ir efektīvākais paņēmieni problēmu risināšanai, kuras ietekmē valsts abās Atlantijas okeāna pusēs;
26. atgādina, ka Bukarestes 2008. gada 3. aprīļa augstākā līmeņa sanāksmē vienojās, ka Gruzija varētu kļūt par Alianses locekli un uzskata, ka Gruzijai joprojām ir iespēja pievienoties Aliansei;
27. uzskata, ka ir jāpalielina ES nozīme pašreizējā krīzē, izmantojot pastiprinātu Eiropas ārpolitiku, kā arī aizsardzības un drošības politiku un uzskata, ka paņēmieni tā īstenošanai ir Lisabonas līgums, tostarp Augstā pārstāvja amata izveide, solidaritātes klauzula un ES energoapgādes drošības politika;
28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, dalībvalstu parlamentu priekšsēdētājiem, Gruzijas un Krievijas Federācijas prezidentiem un parlamentu priekšsēdētājiem, *NATO*, *EDSO* un Eiropadomei.